

Masturbarea la copii

Ramona Covrig, psihoterapeut adlerian

Sexualitatea este un dat. Ne năstem cu ea, creștem și ne adaptăm și nevoilor sexuale așa cum reușim să ne adaptăm și celorlalte nevoi. Sexualitatea nu este un cadou pe care îl primești în dar la majorat, și tocmai de aceea încă din cea mai fragedă copilărie, mai exact de când ne dobândim motricitatea cautam să descoperim și să înțelegem limbajul trupului nostru pentru a întregi imaginea corporală în formare.

Masturbarea stă în ochii adultului și nu în ochii copilului, căci masturbarea devine comportament deviant abia atunci când este etichetat de către mama sau alți adulți. Așa că până în acel moment copilul nu înțelege ce impact dramatic poate avea această „apucătură” asupra părintelui său. Și din momentul în care înțelege că poate controla sentimentele și trăirile părintelui va continua să-o facă. În definitiv, afara de scopul de a-și procura plăcere la un nivel primitiv, primar copilul mai are ca scop și atragerea atenției asupra sa.

Care este părintele care nu a trăit acest cosmar amplificat până la isterie.

Nu comportamentul pe care îl observăm este problema principală, ci soluția pe care copilul o găsește la problema sa. Cu siguranță copilul se confruntă cu o problemă careia nu-i face față, ex. descărcarea unei anxietăți provocate de certurile din familie. Poate că cel mai simplu ar fi ca părintele atunci când observă acest tip de comportament să-l ignore (pentru că va trece cu vremea, câtă vreme nu are spectatori) sau să intervină direct și să discute deschis despre ceea ce trăiește copilul atunci când acționează în acest mod.

Nu degeaba spunea Dreikurs că dacă nu educăm cum trebuie de la început vom pierde o gramadă de timp pentru a repara pe urmă. Cu siguranță dacă părintele va pedepsi și va interzice, de pe poziția sa privilegiată de autoritate, nu va obține decât o accentuare și o întărire a acestui comportament astfel că în loc să se stingă de la sine se va prelungi. Am avut cândva în terapie, un copil de 12 ani care se masturba în clasă, și

asta in timp ce acasa era o incurcatura pe care el nu putea sa o suporte, parintii foarte preocupati de ei insisi gata sa rezolve orice problema de serviciu, lasandu-l pe pozitia intotdeauna secundara. Scopul neconstientizat al acestui copil a fost sa atraga atentia si de ce nu, sa ii aduca impreuna, pentru ca la scurta vreme dupa ce copilul a fost prins masturbandu-se in clasa, parintii au lasat balta orice activitate profesionala si au decis sa se ocupe de copil. Stiu ca stiti, insa nu pot sa ma abtin si sa nu constat ca de regula scopurile neconstientizate se ating mai usor decat cele constientizate si dorite a se implini.

Un alt risc la care este supus copilul, este sa fie consultat si etichetat comportamentul sau ca fiind o parafilie. Poate ca acesta este de fapt cel mai grav lucru care se poate intampla copilului, sa i se puna o eticheta. Clientul-copil intreba in ascuns (parintii erau de fata) daca nu exista un medicament care sa il faca sa nu mai simta nevoia sa se masturbeze si ca se roaga la D-zeu in fiecare noapte, sa imbatraneasca repede si sa scape de aceste porniri necontrolate ale trupului sau. Vedeti bine ca s-a ajuns in situatia de a trata ceva normal ca fiind anormal. Sigur ca nu este normal ca un copil sa se masturbeze in public (si asta poarta un nume in DSM) insa aici gasesc ca parintii ar fi putut sa-l ghideze mai bine si sa-l ajute sa functioneze dupa anumite reguli. Cea mai evidenta problema a sa era ca nu intelegea ce este acela bun simt comun, reguli ce le-ar fi putut dobandi de la parinti daca acestia ar fi fost mai putin anxiosi in legatura cu activitatea lor profesionala si mai atenti cu nevoile unui copil, adolescent in devenire.

Si poate ca tocmai de aici ar trebui parintii sa inceapa educarea, sa-si ajute copilul sa inteleaga ca exista anumite limite in care se poate misca in societate si ca odata depasite aceste limite va trebui sa suporte consecintele logice. De multe ori faptul ca copilul nu a fost ghidat din timp, poate duce la consecinte destul de neplacute atat pentru copil cat si pentru prestigiul parintilor.